

opusdei.org

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej - Rozmowy z Bogiem Tom 6

Kościół czci dzisiaj centralną
tajemnicę naszej wiary,
Najświętszą Trójcę, źródło
wszystkich naszych darów i
łask, niewypowiedzianą
tajemnicę wewnętrznego życia
Boga.

07-06-2017

***Kościół czci dzisiaj centralną
tajemnicę naszej wiary***

*Tibi laus, Tibi gloria, Tibi gratiarum
actio In saecula sempiterna, o Beata
Trinitas! Tobie cześć, Tobie chwała,
Tobie dziękczynienie na wieki wieków,
o Przenajświętsza Trójco! [1]*

Po upamiętnieniu tajemnic
zbawienia - od Narodzenia Chrystusa
w Betlejem do Zesłania Ducha
Świętego w Pięćdziesiątnicę - liturgia
przedkłada nam centralną tajemnicę
naszej wiary: Najświętszą Trójcę,
źródło wszystkich darów i łask,
niewypowiedzianą tajemnicę
wewnętrznego życia Boga.

Bóg stopniowo odsłaniał przed
ludźmi prawdę o Swoim istnieniu,
objawiając nam, jaki jest sam w
Sobie, niezależny od wszelkiego
stworzenia. W Starym Testamencie
dał poznać przede wszystkim
Jedność swego Bytu i całkowitą
odmienność od świata jako
Stworzyciel i Pan. Dowiadujemy się
na wiele sposobów, że w odróżnieniu

od świata Bóg nie został stworzony, że nie jest ograniczony przestrzenią, ponieważ jest niezmierny, ani czasem, ponieważ jest odwieczny. Jego moc nie zna granic, co znaczy, że jest wszechmogący. *Poznaj dzisiaj - wzywa nas liturgia - i rozważ w swym sercu, że Pan jest Bogiem, a na niebie wysoko i na ziemi nisko nie ma innego (Pwt 4, 39). Jedynie Ty, Panie, jesteś Bogiem.*

Stary Testament głosi przede wszystkim wielkość Jahwe, jedyne Boga, Stworzyciela i Pana całego Wszechświata. Objawia się On jednak również jako pasterz, który szuka swojej trzody, który czule troszczy się o swoje owce, który przebacza i zapomina o niewiernościach wybranego przez siebie ludu. Równocześnie już w Starym Testamencie ukazane są ślady trynitarnego bytu Boga: ojcostwo Boga Ojca, zapowiedziane przez proroków Wcielenie Boga Syna

oraz działanie Ducha Świętego, który wszystko ożywia[2].

Ale głębiej tajemnicy trynitarnej objawił dopiero Chrystus, zapraszając nas jednocześnie do uczestnictwa w niej. *Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić* (Mt 11, 27). Obok Ojca objawił nam On także istnienie Ducha Świętego i zesłał Go na swój Kościół, aby uświęcał Kościół aż do skończenia czasów; wreszcie objawił nam najdoskonalszą jedność życia Trzech Osób Boskich. „Trójca jest jednością. Nie wyznajemy trzech bogów, ale jednego Boga w trzech Osobach: Trójcę współistotną. Osoby Boskie nie dzielą między siebie jedynej Boskości, ale każda z nich jest całym Bogiem”[3].

Tajemnica Najświętszej Trójcy jest punktem wyjścia każdej prawdy objawionej, źródłem życia nadprzyrodzonego i celem, do

którego zmierzamy: jesteśmy
dziećmi Ojca, braćmi i
współdziedzicami Syna, a Duch
Święty ustawicznie nas uświęca,
ażeby coraz bardziej upodobnić się
do Chrystusa. W ten sposób
wzrastamy w poczuciu naszego
dzieciństwa Bożego i stajemy się
żywymi świątyniami Najświętszej
Trójcy.

Najświętsza Trójca jako centralna
tajemnica wiary Kościoła jest
ustawicznie wzywana w liturgii. Dziś
pragniemy śpiewać Trójcy:

Jeden w naturze, w Osobach troisty,

Ojcie i Synu, z Duchem wiekuisty,

We trzech Osobach nic nie podzielony,

Bądź pochwalony! [4].

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego
zostaliśmy ochrzczeni, w Ich imię
wybacza się nam grzechy. Na

początku i końcu wielu modlitw
zwracamy się do Ojca za
pośrednictwem Jezusa Chrystusa w
jedności Ducha Świętego. Jako
chrześcijanie w ciągu dnia wiele razy
powtarzamy: *Chwała Ojcu, i Synowi, i
Duchowi Świętemu.*

„- Bóg jest mym Ojcem! - Jeśli się nad
tym zastanowisz, nigdy nie opuści cię
ta radosna myśl.

- Jezus jest mym najdroższym
Przyjacielem (jeszcze jedno
odkrycie!), kocha mnie całym Boskim
szaleństwem swego Serca.

- Duch Święty jest moim
Pocieszycielem, prowadzi mnie przez
całą drogę życia.

Rozważ to głęboko. - Ty należysz do
Boga... a Bóg należy do ciebie”[5].

**Najświętszą Trójkę, źródło
wszystkich naszych darów i łask**

Życie Boskie, do udziału w którym zostaliśmy wezwani, jest bardzo płodne. Ojciec odwiecznie rodzi Syna, a Duch Święty pochodzi od Ojca i Syna. To rodzenie Syna i tchnienie Ducha nie dokonało się w określonym momencie, dając w rezultacie stały owoc w postaci Trzech Osób Boskich. Ten proces, teologowie mówią o „pochodzeniu”, jest odwieczny.

Istotą Boga Ojca jest dawanie życia Synowi. To właśnie określa Go jako osobę Boską, różniącą się od innych. Istotą Jednorodzonego Syna Bożego jest bycie Synem. Poprzez Niego, upodabniając się do Niego, dzięki stałemu pobudzaniu Ducha Świętego wzrastamy w poczuciu własnego dzieciństwa Bożego. *Wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym*

możemy wołać: Abba, Ojcze! Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa (Rz 8, 14-17).

Ani ojcostwo, ani dzieciństwo ludzkie nie wyrażają całej istoty ojcostwa i dzieciństwa. W Bogu natomiast Ojcostwo, Synostwo i Tchnienie Ducha stanowią całą Istotę Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Ponieważ przez łaskę otrzymaną na Chrzcie człowiek został powołany do uczestnictwa w życiu samego Boga, powinien pogłębiać swój udział w tym życiu. Od Ducha Świętego otrzymujemy ustawiczne pobudzenia, poruszenia, światła, natchnienia, by podążać drogą, która prowadzi do Boga, aby być coraz bliżej Pana. „Serce wymaga wtedy, by poznawać i uwielbiać każdą z trzech

Osób Boskich. Jest to swoiste odkrycie, jakiego dokonuje dusza w życiu nadprzyrodzonym, podobnie jak małe dziecko otwiera stopniowo oczy na otaczający je świat. Dusza prowadzi serdeczny dialog z Ojcem i Synem, i Duchem Świętym. Poddaje się chętnie działaniu Pocieszyciela i Ożywiciela, który przychodzi do nas bez żadnych naszych zasług, obdarzając nas darami i cnotami nadprzyrodzonymi!

Jak łania, co pragnie wody ze strumieni (Ps 42(41), 2), tak i my przybiegliśmy z wyschniętymi ustami. Chcemy pić ze źródła żywej wody, która wytryskuje ku życiu wiecznemu (por. J 4, 14). Słowa stają się tym bardziej zbyteczne, że język nie potrafi się wysłowić, a umysł się uspokaja. Tu się już nie docieka. Tu się kontempluje! I z duszy, która czuje i wie, że patrzy na nią nieustannie z miłością sam Bóg, raz jeszcze płynie pieśń nowa”[6].

Najświętsza Trójca mieszka w naszej duszy

Najświętsza Trójca mieszka w naszej duszy, jak w świątyni. A św. Paweł poucza nas, że miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany (por. Rz 5, 5). Tam właśnie, w głębi duszy, powinniśmy się uczyć obcowania z Bogiem Ojcem, Bogiem Synem i Bogiem Duchem Świętym. „Ty, przedwieczna Trójco, jesteś głębokim morzem, w które im bardziej się zagłębiam, tym więcej odkrywam, a im więcej odkrywam, tym więcej Cię szukam”^[7] - powtarzajmy w głębi naszej duszy. „O, Boże mój, Błogosławiona Trójco! Wyciągnij z mojej nędznej istoty jak najwięcej pożytku dla swojej chwały i uczyni ze mnie, co chcesz w czasie i w wieczności. Żebym nigdy nie miała najmniejszej nawet dobrowolnej przeszkody dla tego przemieniającego działania (...).

Chciałabym sekunda po sekundzie, z zawsze aktualną intencją ofiarować Ci wszystko, czym jestem i co posiadam; i żeby moje nędzne życie - w ścisłym zjednoczeniu ze Słowem Wcielonym - było nieustanną ofiarą dla chwały Błogosławionej Trójcy (...).

O Boże mój, jakże chciałabym Cię wysławiać! Och, gdybym w zamian za moje pełne wyniszczenie lub pod jakimkolwiek innym warunkiem mogła rozpalać serca wszystkich Twoich stworzeń i całego Stworzenia płomieniami Twojej miłości, jakże serdecznie pragnęłabym tego! Niechaj przynajmniej moje nędzne serce całkowicie do Ciebie należy, żebym niczego nie zachowywała dla siebie ani dla stworzeń, nawet jednego jego uderzenia. Abym ogromnie kochała moich braci, ale jedynie z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie (...). Chciałabym kochać Cię sercem św. Józefa, Niepokalanym

Sercem Maryi, godnym uwielbienia
Sercem Jezusa. Chciałabym wreszcie
pograć się w nieskończonym
Oceanie, w tej Otchłani ognistej,
która łączy z Ojcem i Synem w
jedności Ducha Świętego, i kochać
Cię Twoją nieskończoną miłością (...).

Ojczy Przedwieczny, Początku i
Końcu wszystkiego! Przez
niepokalane serce Maryi ofiaruję Ci
Jezusa, Twoje Słowo Wcielone. Przez
Nie, z Nim i w Nim pragnę
nieustannie Ci powtarzać ów krzyk
wyrywający się z głębi mojej duszy:
*Ojczy, otocz swego Syna chwałą, aby
Syn Ciebie nią otoczył w jedności
Ducha Świętego przez wieki wieków (J
17, 1).*

O, Jezu, który powiedziałeś: *Nikt nie
zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt
nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn
zechce objawić (Mt 11, 27): «Ukaż
nam Ojca, a to nam wystarczy!» (J
14,8).*

I Ty, Duchu Miłości! *naucz nas* *wszystkiego* (J 14, 26) i *kształtuj wraz z Maryją w nas Jezusa* (Ga 4,19), *aż zespolimy się w jedno* (J 17,23) *w łonie Ojca* (J 1,18). Amen”[8].

* Kościół czci dzisiaj centralną tajemnicę naszej wiary, Najświętszą Trójkę, źródło wszystkich naszych darów i łask, niewypowiedzianą tajemnicę wewnętrznego życia Boga. Liturgia mszalna wzywa nas do zażyłego obcowania z każdą z Trzech Osób Boskich: Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Święto to zostało ustanowione dla Kościoła Zachodu w roku 1334 przez papieża Jana XXII i zostało przypisane do niedzieli po Zesłaniu Ducha Świętego. Dzisiaj możemy często ze szczególną uwagą powtarzać: *Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu.*

F. Fernandez Carvajal

[1] Hymn pochwalny na cześć Trójcy Świętej *Święty Boże, Święty mocny* (gr. *Trisagion*, łac. *Trisagium angelicum*).

[2] Por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 246.

[3] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 253.

[4] Pieśń do Trójcy Przenajświętszej *Jeden w naturze*, cyt. za: ks. J. Siedlecki, *Śpiewnik kościelny*, Kraków 2005, s. 209.

[5] Św. Josemaría Escrivá, *Kuźnia*, 2.

[6] Św. Josemaría Escrivá, *Przyjaciele Boga*, 306-307.

[7] Św. Katarzyna ze Sieny, *Dialog*.

[8] Bł. Elżbieta od Trójcy Przenajświętszej, *Modlitwa do Trójcy Przenajświętszej*.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
najswietszej-trojcy/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/najswietszej-trojcy/) (06-08-2025)